

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 67 (1817) ♦ Четвер, 9 квітня 1998 року ♦ Ціна договірна

РЕФОРМИ З ПРОСТЯГНУТОЮ РУКОЮ

Хіба знаєш, де знайдеш, де втратиш, надто коли справа стосується мільйонів доларів, які дають чи відбирають на власний розсуд сильні світу цього. Отож у Києві почалися переговори віце-прем'єра Сергія Тигипки зі спеціальним радником президента США з питань нових незалежних держав Річардом Моррінгстаром. А наперелодні агентство Bloomberg передало заяву С. Тигипки, згідно з якою Україна сподівається підписати програму розширеного кредитування Міжнародним валютним фондом (МВФ).

Місія МВФ, що прибула до України у вівторок, продовжить обговорення з кредитування до 21 квітня. С. Тигипко висловлює сподівання, що протягом двох-трьох тижнів з усіх параметрів програми з МВФ буде досягнуто згоди, однак відмовився уточнити загальну величину кредиту, наданого фондом. Як ви розумієте, не все так просто...

Нагадаємо, що у серпні МВФ підписав з Україною кредитну угоду stand-by на загальну суму 542 млн. доларів, з яких 241,17 млн. уже виділено. Фонд призупинив надання Україні наступного траншу кредиту у зв'язку з тим, що вона не виконала раніше погоджених умов.

(Закінчення на 4-й стор.).

Щоб ворота в Європу не скрипіли

Що й казати, у свіданні від «нерушимого» Україна не одержала жодних пристойних варт за рубль. Таких на кордонах республіки московські керівники заважчав не планували. А ті прохиті-вертутки, що ділили, німа, по суті, не наділяли.

Отож незгадані вони не зарипили, а просто-таки затримали під тиском нових проблем. На провських пунктах, як відомо, утворилися величезні черги з автомобілів. Йдеймовіро зупинялася обробка залізничних вагонів. Втрочався не тільки час, а й великі гроші.

Требало терміново розширювати ворота. Зроблено вже чимало. Державі доводиться неабияк розширювати. Тим часом базато можуть зробити самі прикордонні регіони.

На знімку вгорі: майбутній «Інтерпорт» у Ковелі.

Матеріал на цю тему читайте на 6-й стор.

Друге дихання Луганського верстатобудівного

Реальні ознаки пожалювання виробництва намітилися у виробничому об'єднанні «Луганський верстатобудівний завод». Колектив відновив випуск гальмівних пресів і машин, стрілецької зброї і набоїв. Запровадила загальніша лінія зі створення грошових монет. Велика застуга в цьому новопризначеного генерального директора об'єднання Віктора Бондаренка, з минулому депутата Верховної Ради України. Віктор Степанович зумів піднести настрій людям і лати надію на кращі часи. У даний час він займається проблемою повернення боргів підприємству, оформленням генеральної ліцензії на торгівлю, налагодженням партнерських зв'язків з країнами СНД, поведомляє ДІНАУ.

Команди новаторів не буде. Ситуація не зміниться

Голова Народного руху В'ячеслав ЧОРНОВИЛ:

— У виборах, що минули, є свої плюси і мінуси. Плюс — це крок до структуризації парламенту, а значить, в майбутньому — уряду і суспільства. Наване розмаття, фактично на папері, партії зменшилися і залишаються реальні політичні сили, які братимуть на себе відповідальність за те, що відбуватиметься в державі.

А мінуси оця традиційна наша розхристаність, роздільність призвели до того, що на вибори пішло 30 політичних партій і блоків. Це збалансувало виборця і стало причиною того, що сьогоднішній парламент не відбивав реальної розстановки сил у суспільстві.

Ліній шокм вичерпали свій електорат, але за підсумками виборів у парламент відбувся перерозподіл місць на кіню користь. Зокрема, компартія одержала «подарунок» від центру і правого центру в розмірі 30 депутатських місць.

(Закінчення на 2-й стор.).

Лист на першу сторінку

Пропоную конкурс серед можновладців

Отолошення редакцією конкурсу листів на першу сторінку спричинило досить гіркі і болючі роздуми. Ви запропонували писати короткі, конструктивні і змістовні листи, які зацікавили б можновладців.

(Закінчення на 5-й стор.).

Спробуй і виграй! Нехай сяють «Стожари»

Завершиться рекламна компанія «Солодка акція», яку провела газета «Голос України» разом із АТ Львівська кондитерська фірма «Світоч». Нагадаємо, що для наших читачів і любителів львівських солодощів була розарані така призи: телеапарат «Електрон», відеомініфопон «Панасонік», два фотоапарати «Кодак». Дяким директором з маркетингу фірми «Світоч» Володимиром Вислюком разом із власним кореспондентом газети Оксаною Теленіч вручили приз — кольоровий телевізор — Наталії Гові, спеціалістці Центру з нарахування і виплати пенсій та допомоги.

Часто в обійми перерву я хожу до фірмового магазину «Світоч», який поруч із Центром, — каже пані Наталя, — і цього разу я купила солодощів до чаю на всю нашу кімнату, цукерки «Червоний мак» для шестирічної доньки Іринки й коробку своїх улюблених цукерок «Стожари». Я переплачую газету «Голос України», отож знала про «Солодку акцію». Дуже заціка, коли побачила в коробці шкідливий талончик. Приз доречний, бо вже давно настав час замінити наш старенький телевізор.

Разом із телевізором сім'я Гові одержала чималі пакунок цукерок і сувеніри від «Світоч». Доня порадила мамі навідуватися до фірмового магазину щодня: а раптом це раз поталанить?

Львів.

Фото Володимира САКВУКА.

ПЕРЕДПЛАТА-98

О Мінфін по-гасяє просторочену заборгованість ВАТ «Оріяна» (Калущ Іваню-Франківської обл.) перед Баварським об'єднанням банком (ФРН) по кредиту оді гарантію Кабінету на загальну суму 46,1 млн. німецьких марок.

О У першому кварталі цього року Україна вилобула 4,569 млрд. куб. м газу (4,457 млрд. куб. м — за відповідний період минулого року).

О У 1998 році в Україні буде зробано близько 7-8 тисяч автомобілів ГАЗ.

P.S.

У номер

Просунулись. І це добре

Новий глава представництва Європейської комісії в Україні Андрій Ванавербеєв вчора у Маріїнському палаці вийшов з Президентів країни Леоніду Кучмі.

Андрій Ванавербеєв

Після час перемог новий глава представництва зазначив, що ЄС продовжуватиме виконувати свої зобов'язання щодо України. Він також підкреслив, що стосунки між ЄС та Україною «значно просунулися» після набрання чинності Угоди про партнерство та співробітництво (1 березня 1998 року).

Ванавербеєв зазначив, що бачення ЄС на економічному рівні. Працює в ЄС на офіційних посадах з 1970 року. Раніше був главою представництва в Сенегалі.

Врожай-98

Гуляє земля

З цільно-маслянистими матеріалами на Кіровоградщині ситують. Розпорядження голови обласдержадміністрації Михайла Громова про аннування господарств у рахунок майбутнього врожаю роз'яснює проблему лише частково. Тракторний парк, готовність якого становить 70 відсотків, на період весняно-поливного робіт повинні 500 тракторів промислових підприємств. Із 347 тисяч гектарів озимини від морозу постраждали близько 45 тисяч га. Іє перевищують в основному районні зерновими. Більш насинням господарства забезпечені.

Велику стурбованість до недавнього часу викликало те, що майже третина збудованої площі (160 тисяч гектарів). Цікомо, можливо, що значна кількість цих земель взагалі залишилися під вимушеним паром.

Вісті здалека
частково... змазані

Доставка оригіналів виборчих бюлетенів за кордон неможлива до 10 квітня через велику віддаленість деяких посольств, заявили на брифінгу начальники управління кадрів МЗС України Борис Корнієнко. За його словами, інформація про затримку підрахунок голосів є неіснують. бо факсові копії виборчих бюлетенів із 65 виборчих дільниць за кордоном надійшли в окружну виборчу комісію 12-13 жовтня 30 березня.

Борис Корнієнко повідомив, що оригінали доставляють дипломатичною авіацією. До окружної виборчої комісії надійшли оригінали документів із 40 посольств України за рубежом. Всього на облік в консульських установах України стоїть 110 тисяч осіб.

Ми зв'язалися по телефону з головною окружної виборчої комісії № 223 в Києві Валерієм Сухом. Осб дані, ніж повідомив: — Окрут має 184 дільниць, з них 65 — за рубежом України. У Києві по цьому округу надішлють 151 тисяча виборців. А 6300 бюлетенів за рішенням ЦВК і на прохання МЗС було направлено на дільниці за кордоном. І тоді по'являються 110 тисяч осіб, котрі стоїть на обліку в консульських установах МЗС, із кількістю виборців за кордоном немає сенсу.

Окружна комісія одержала факсові повідомлення, але вони не дають можливості підбити точні підсумки голосування. Дуже погано проходить факсимілі. У них не чітко видно привідні і цифри.

Але ж підсумки виборів по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу вже підбито. Того мого партій факси були якісні, а щодо мажоритарного округу — ні? — Саме так. Суто з технічних причин вони змазані... До діалогів можна лише додати так: у шому мажоритарному округу відбувався перший заступник міністра закордонних справ Антона Бутейко. А один з його суперників на виборах народних депутатів України — мер Києва Леонід Косаківський...

Команди новаторів
не буде. Ситуація не зміниться

(Початок на 1-й стор.)

Думаю, сьогодні електорат ділить, якщо брати ті, що пішли на вибори чи не пішли, становить до 20 відсотків. А у парламенті буде зовсім інша картина. Через опі «подарунок».

Серед тих, хто «подарував» ім'я у парламенті, «Національний фронт». Але він відібрав рухливий електорат. Суто рухливий. Партия «Реформ і поряток», розбивши депутатську групу «Реформ» на дві партії, взяла значну кількість голосів не на йот. І об'єднув Пинзеник, а саме у Львові. І тамі нещодавно не менш як 20 міль. А ліній — навпаки — свою кількість збільшили. Але це — не перемога, це, скоріше, — поразка роз'єднаних демократів.

— Чи бачите як кандидатуру майбутнього Голови Верховної Ради? По Голову говорити зарано — констатувати це тільки розмовляючись. З одного боку, асудити переговори об'єднаних соціал-демократів, народних демократів, засен, Рух, а з іншого — Комуністична, Соціалістична партія, «Фронт» (яко незвичайний союз). Бо «Громада» висловлює інтереси дуже багатьох людей, і не певно в'яжеться з людиною ідеологією. Не знаю, які інтереси підштовхують їх один до одного, але я не бачу майбутнього в цьому союзі.)

Тож з'являються деякі імена претендентів. Займа — Гуренко, Мороз, спірава — Усенко, Карачук, називають Марука. Але це — попередні розмови, рішення ніхто не приймає.

— Які перші закономірності треба прийняти?

— Це підтвердять адекватнішіше Податковий кодекс і приминити душити наше виробництво.

— Чи можлива зміна уряду?

— Можлива або зміна уряду, або його ротація. Саме зміна, а не відставка. За цієї невизначеності у подальшій ситуації подальшого ротація. Тобто з огляду на те, що деякі політичні сили яскравіше проявили себе, наприклад Рух, то майбутній уряд, якщо він хоче опиратися на нас, має бути більш різнопартийним.

А якщо нам, центристським чи прапористичним силам, не впасться обрати Голову Верховної Ради, а він представлятиме інших, не виключає ситуація переходу Руху в повну опозицію як до двох більшість у Верховній Раді, так і до виконавчої влади.

А щодо Валерія Пустовойтенка на посаді глави уряду, думаю, він не влаштується нікого. Проте відсутності того, що замінити немає, немає домінуючої сили, тоді розігрується коаліція, досі мовчаві політичні сили на кандидатуру Пустовойтенка за умови

ротації складу уряду. Але команди реформістів не буде, і ситуація не зміниться.

— Як ви бачите у якій ситуації роль Президента?

— Якщо властять обрати Голову ВР вийде центр чи правого центру, то розходження між главою держави і парламентом будуть мінімальні. А якщо буде обраний лівий керівник парламенту, то триватиме перетягування каната, яке існувало дотепер.

Багато аналітиків розглядали інші варіанти президентства як реєстрацій президентського...

— Ті кандидати, які розглядалися як претенденти на посаду глави держави, «спалили» себе. І соціалісти нещодавно, і соціал-демократи, важаючи, пограти. А не — лівий і Мороз, і Марука, яких взагалі найбільш імовірно суперниками Кучми. Але ціхтих прогали і ті сили, підтримати яких закликав Президент. АДП взагалі не пройшла, а НДП дуже скромний результат. Ситуація ще більш ускладнилася. Очевидно, деякі успіх Руху свідчить: націонал-демократи можуть пошукати спільну кандидатуру на президентські вибори.

— Дякую.

Розмову зі
Володимиром
КОРОЛЮК.

Відставки та призначення

Президент України у виторок підписав укази про звільнення з посади голови Житомирської обласдержадміністрації Антона Малиновського відповідно до поданої заяви та Лунацького — Геннадія Фоменка — у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Д. Кучма також прийняв відставку голови Херсонської обласдержадміністрації Михайла Кушніренка за станом здоров'я.

Увійшов в одну річку увіч.
І застудився

Політичне керування Михайла Кушніренка — феномен в історії нашої країни. Образно кажучи, він змінив увійшов в одну річку увіч. Тобто знову став біля керма області після того, як залишив посаду в період бурхливих подій на початку нашої незалежності.

А поява його в ранці першого керівника пов'язана з «новаторськими» експериментами в аграрно-промисловому комплексі, які проводив на Херсонщині нинішній міністр Юрій Карасик. Після відъїзду пана Карасика до столиці не розірвався ланцюжок, що пов'язував цих двох феноменальних чиновників. Михайло Кушніренку дала місце сумна спадщина у вигляді мільйонів боргів, фінансово виснаженого господарства. Одержавши на-

чебо рекордний план зерна, області не могла розрахуватися за газ, електроенергію, вчасно виплачувати зарплату вчителів, лікарів, пенсіонерів. Залишилися не засичені 140 тисяч гектарів озимих культур у глибокий куток заганою тваринністю. Втрачено довіру у комерційних структурах, які забезпечували аграрний сектор, бо не всі з цих одержали обіцяне зерно.

Тож формально указ Президента про звільнення пана Кушніренка у зв'язку з станом здоров'я був несправедливим, бо на даний стан мій, коли не хотіли публічно ображати номенклатурні класи.

Іван КАЛІНИЧЕНКО.

Херсон.

І «марафонця» зняли з дистанції

Кадрові зміни в Житомирі мають свої примітивні риси.

Антон Малиновський став першим заступником керівника області без аттестованого року, тому. Проголошення незалежності України заставило підняти голову обласному. Як тільки політичні вітри не проносилися за цей час, та Житомирщина залишалася відрізом кадрової стабільності, хоча Малиновському перепало і справа, і

зліва. Однак спокійна на обіймах великих інвестицій в економіку області під вкеселі. Ліній Президент знає, чи було б без цієї історії підписання указу про звільнення «у зв'язку з поданою заявою».

На зміну безпартийному Малиновському призначено члена НДП Володимира Луцького.

Житомир.

Олексій КАВУН.

Голоси лічать — голови летять?

«Секрет» про те, що голову Луганської обласдержадміністрації Геннадія Фоменку урядовою з посади, його підлеглі тримали до останньої хвилини робочого дня у виторок. У комітеті інформації категорично зазначили: про кадрові перестановки нічого не відомо, готова проводити

атаки. Однак спокійна на обіймах великих інвестицій в економіку області під вкеселі. Ліній Президент знає, чи було б без цієї історії підписання указу про звільнення «у зв'язку з поданою заявою».

На зміну безпартийному Малиновському призначено члена НДП Володимира Луцького.

Житомир.

Олексій КАВУН.

Довідка редакції

Свого часу в Запоріжжі та Луганську Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко «порятує», який керівник державного підприємства забезпечив на вибори 14 відсотків виборців за військовий округ — НДП інше буде звільняти з роботи. Причини знайдуться.

Більшість голосів у Луганську, Херсоні та Житомирі взяли комуністи.

Відставки та призначення

Президент України у виторок підписав укази про звільнення з посади голови Житомирської обласдержадміністрації Антона Малиновського відповідно до поданої заяви та Лунацького — Геннадія Фоменка — у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Д. Кучма також прийняв відставку голови Херсонської обласдержадміністрації Михайла Кушніренка за станом здоров'я.

Увійшов в одну річку увіч.
І застудився

Політичне керування Михайла Кушніренка — феномен в історії нашої країни. Образно кажучи, він змінив увійшов в одну річку увіч. Тобто знову став біля керма області після того, як залишив посаду в період бурхливих подій на початку нашої незалежності.

А поява його в ранці першого керівника пов'язана з «новаторськими» експериментами в аграрно-промисловому комплексі, які проводив на Херсонщині нинішній міністр Юрій Карасик. Після відъїзду пана Карасика до столиці не розірвався ланцюжок, що пов'язував цих двох феноменальних чиновників. Михайло Кушніренку дала місце сумна спадщина у вигляді мільйонів боргів, фінансово виснаженого господарства. Одержавши на-

чебо рекордний план зерна, області не могла розрахуватися за газ, електроенергію, вчасно виплачувати зарплату вчителів, лікарів, пенсіонерів. Залишилися не засичені 140 тисяч гектарів озимих культур у глибокий куток заганою тваринністю. Втрачено довіру у комерційних структурах, які забезпечували аграрний сектор, бо не всі з цих одержали обіцяне зерно.

Тож формально указ Президента про звільнення пана Кушніренка у зв'язку з станом здоров'я був несправедливим, бо на даний стан мій, коли не хотіли публічно ображати номенклатурні класи.

На зміну безпартийному Малиновському призначено члена НДП Володимира Луцького.

Житомир.

Олексій КАВУН.

Олексій КАВУН.

Репортаж

ТОГО ДНЯ, коли президент України та Фінляндії в оточенні інших людей своїх держав обговорювали напружену економічну співпрацю, на околиці Києва квітуть музиканти приїзять символічного союзу двох відомих фінських концернів «Раутарууккі» і його дочірньої фірми «Ранніла Сіті».

Грали у фразках просто неба, попри втрачені ліси і те, що партитури не трималися на пошті. Грали нахвально, бо по останньому акорду слухачів запросили до величезного зигуру, де розпочалося незвичне дійство. Фактично — народили завод з виробництва металочерепиці, якою криє дахи цивілізована Європа. І не тільки. У лісах під Києвом щею хвилюючою, довгоючому, різноманітністю покривало перевернуті масти ті, хто не зник викидати трохи на вітер. На східні й західні України плити з полімерним покриттям обліцують стіни фірми, які дають про довговічність основних фондів і високу віддачу своїх капіталовкладень не на слова, а на дії. Дотепер (оскільки металочерепиця нахвалюва в Україні «дешевшого з Європи» їм заздрять). І ось фірми прінті-решт приїхали на цю землю. До речі, цей концерн є чи не найбільшим металургійним підприємством на Скандинавському півострові, його продукція — зарплатні труби, тонкодощова сталь з полімерним покриттям тощо — збудови європейське

визнання. Будь-який замовник одержує вірну інформацію про час випалення і марку сталі, з якої виготовляється покритий матеріал, про технологію виробництва і ступінь якості продукції.

... Присутні на урочистому відкритті заводу зачаровано стежили за тим, як під наладом електронного олімет-апарату пресувалася хвилюючої конфігурації профіль — легкий і міцний, заздалеки визначеного кольору і розміру. І, схоже, в уявленні багатьох народжується нові архітектури вирішення фасадів омріяних будинків, які легко відліються

примудрість бізнесу

в життя за допомогою отаких гнучкопрофільних плит. На перший — українського виробництва — хтось написав флор-мастером: «Усе в ажурі!» Певно, навіяно враженням від такої ажурної роботи. До речі, президент України та Фінляндії того ж таки давали перекладачу, що поговір з експорту до Фінляндії рухатиметься в напрямку до «Раутарууккі»: різноманітні феросплави, металургійне обладнання тощо. Фінні торгувати вміють і люблять. І повага на українському ринку цього підприємства свідчить, що вони впевнені у прибутковості нової справи. Про це, зокрема, говорив на пресі, який демонструвався журналістам, з'ясувалося, з'ясувалося директор-розпорядник концерну «Раутарууккі» Мікко Ківімакі. Деталі інвестиційного проекту поки що не розголошувалися. Проте очевидно, що фінська сторона має серйозні наміри — тільки вартість одного потужного автоматизованого виробництва металочерепиці, з'ясувалося, сягає півмільйона доларів. І остання приємна несподіванка — знайомство з Іриною Савіловою, вродливою діловою жінкою, яка не губилася під зливою запитань журналістів. Окремі дистрибуторські мережі вже створено, і вона розширюватиметься. Фірма працюватиме в тісному контакті з будівельними організаціями та відомствами, які, власне, і мають стати її постійними замовниками.

Сергій ЯЛАД.

Німецькі автобуси ремонтують у Калуші

Два перші автобуси — «Нісполан» і «Бова» — відремонтували на замовлення німецької фірми «Франц Шмідт Омнібусгелдес» працівники ВАТ «Калуське автопідприємство», що на Івано-Франківщині.

Як розповів голова правління акціонерного товариства Василь Любас, уперше між українським автопідприємством та іноземною фірмою укладено договір про ремонт автобусів на проведення у Калуші поточних і капітальних ремонтів німецьких автобусів різних марок.

Згідно з замовленням фірми «Франц Шмідт Омнібусгелдес» керівництво ВАТ «Калуське автопідприємство» планує забезпечити робочий і зарплатний частину спеціалістів, змінити ремонтну базу за рахунок придбання сучасного устаткування та розширити асортимент послуг — згідно з договором, німецький партнер навчатиме калуських ремонтників фарбувати автобуси безплатними способами на базі власної фірми.

Микола ПЕТРИЧУК.
Івано-Франківська область.

Для початку треба інвестиції

Майже півтори сотні підприємств Дніпропетровщини підготували інвестиційні проекти свого можливого і бажаного подальшого розвитку. Чи треба казати, якщо мовити щодо цієї області приваблива і перспективна? Тут вистачає машинобудівних, металургійних, залізничних та переробних потужностей, спроможних працювати на рівні світових стандартів і технологій та глибоко концентрувати продукцію на зовнішньому ринку. Експерти вважають, що за «нормальних» умов у Придніпров'ї можна мати навіть більше робочих місць, ніж їх було раніше. То не випадково спеціальна робоча група обласної адміністрації, яку очолює відомий в області економіст і практик Микола Деркач, розробила проекти кількох регіональних програм, які також спроможні зацікавити інвестора.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ

Життя автомашин продовжить СТО

Спільне німецько-українське підприємство «Фігел» відкрило у Львові Дюліну першу найсучаснішу станцію для технічного обслуговування легкових автомобілів, якої до цього

часу тут взагалі не було. Про СТО діятиме й автомашини.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Суми.

Чемпіон серед скалоробів

Шполянський завод «Оріон», колишнє підприємство ВПК, після конверсії першим в Україні освоїв випуск лобового скла для легкових та вантажних автомобілів. Витоготвора завод «от» і для малолітражних «Запорожеч» і «Таврії».

Непошкоджені «Оріон» одержав Запорожжя за мовлення на випуск ком-

плекту стекол для нового українсько-корейського літця — авіокалоснальних «Таврії» і «Деву». З цього метою Деркачів інноваційний фонд України виділив для персоналізації

нія шполянського заводу понад 700 тисяч гривень. А орієнтація, ознайомившись з кращими технологіями виробництва автомобільних стекол провідних європейських компаній, отримавши тендер на їх придбання.

Найдишли пропозиції від фірми Німеччини, Фінляндії та Італії.

Лілія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Торговими патентами вимошено дорого до суду

ДОНЕЧАЧКА Маргарита Реснікова, приватний підприємств, подає позов на районому податковому адміністрації і виграє справу.

Сталося це у вересні 97-го. Її приклад наслідували й інші колеги по нещасть, чи то так по бізнесу, за кілька місяців «третя авла» винесла ще три рішення на користь підприємців. Процес пішов: сьогодні в судах обласного центру розглядають близько 40 позовів дрібних власників до податківців, тож ідеться вже не про поодинокі випадки, а про цілеспрямовану боротьбу. Своєю думкою з цього приводу висловлює голова Донецької спілки підприємців малого й середнього бізнесу і ремісників Олександр Хриков.

— Закон «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності» прийнято два роки тому, і податковій адміністрації на місцях почали примушувати підприємців брати патент. Конфілікт виник після того, як приватний підприємств стави відновитися з роботи. По-перше, придбання патенту — не право, але не обов'язок суб'єкта підприємницької діяльності. По-друге, приватний підприємств уже має ліцензію, видану органом місцевої влади.

Навіщо ще один дозвіл — незрозуміло.

Нарешті, закон порушує Конституцію України, стаття 13 якої закріплює рівність усіх суб'єктів права власності перед законом. У той придбання патенту ставлять у залежність від квадратних метрів торговельної площі, отже, інтереси дрібних власників знають утиску. Від приватника вимагають торговельний зал площею 20 квадратних метрів. Юристам не треба пояснювати всю абсурдність вимоги. Як торговельну площу мати, вирішує сам власник, виходячи з виробничих потреб. А тут фактично змушують придбати площу, аде окремі плати у нас надзвичайно високі. Вартість квадратного метра в центральних універмагах міста сягає 100 доларів. Отже, підприємств преміують мати власність у дві тисячі доларів, і над коштовністю такої умови ніхто не замислюється.

Намагаючись протистояти свавільно чиновництва, підприємці стали звертатися до суду. Історія тяглася довго, але першу справу ми виграли, послуживши на статті Конституції. Далі — це один

успішний суд, потім ще. Податкова адміністрація намагалася було оскаржити рішення, але обласний суд залишив їх без зміни.

На жаль, після 20 березня 1997 року, після внесення змін до закону «Про систему оподаткування», обов'язок придбання торговельного патенту вперше законодавчо закріплено. Але суми, сплачені до цього моменту, в тому числі і штрафи, п'яляються поверненню. Зокрема, Київський районний суд обласного центру, розглянувши позов Наталії Кеченко, у травні минулого року ухвалив відшкодувати підприємцю незаконно утримані з неї як плати за патент 1660 гривень. Це був перший в Україні прецедент, колючася перемога зловольного глуму. За догодою, всі суми, сплачені за патенти підприємцями України з 1 вересня 1996 по 20 березня 1997 року, мають бути відшкодовані.

Тепер робимо другий крок. Ми доводимо, що зазначений закон взагалі порушує Конституцію і збирасмося іншою чи відповісти звернення до Конституційного суду. Ажже купили патенту фак-

тично означає продаж права на право.

Одне з положень закону змушує підприємця, який придбав патент, розплатитися його на відомий місці. Зрозуміло, що до будь-якої торговельної точки можна підійти з двох боків. Патент неможливо розплатити по центру, він або справа, або зліва, там же зазвичай розташовано і касу. Податкова мільйон чинить ретельно просто: вона завжди підходить з другого боку. І накладає штраф від 170 до 1700 гривень за нерозплату патенту на відомий місці. Хочеться сказати державним чиновникам, дайте, будь ласка, ухвалити рішення «важкого мисля». Щоб люди не потерпали від убогих штрафів.

У своїй відповіді, надісланій на звернення нашої спілки, голова державної податкової адміністрації в Донецьку Микола Велюк зазначає: «Розв'язання питання про відповідність Конституції тих чи інших норм чинного законодавства до компетенції податкових органів не належить». Ось так, не більше і не менше.

Повинні наразити спрацювати положення, які передбачають відповідальність чиновника перед законом. І щоб гарантію Основного Закону відстоювати конституційні права і свободи громадян не тільки тоді, коли під кимось починає хитатися крило.

Залиська Лілія КУЦЬ.

Хроніка. Факти. Події

● Среван

«Я не яструб...»

Новий президент Вірменії 44-річний Роберт Кочарян вважав, що у карабаському конфлікті є перспективи мирного врегулювання, але для цього Азербайджан не повинен намагатися повернути собі контроль над цією територією. «Я не яструб, я прагматик». Кочарян — «це, зрештою, не лише війна, але й мир», — заявив обраний президент Вірменії. Зараз він не бачить «жодних перспектив» для переговорів з Азербайджанським колективом Гейдаром Алієвим, якого назвав «досить мудрою людиною».

● Вашингтон

Після свята — знову до роботи

Спеціальний координатор держдепартаменту США на арабо-ізраїльських переговорах Денніс Росс очолює делегацію на підписки Схід у кінці квітня, після закінчення свята єврейського Велкодня. Сполучені Штати вирішили поки утримуватися від публічних закликів до Ізраїлю перестати під контроль палестинські додаткові частини окупованих територій. Раніше США пропонували Ізраїлю внести війська ще приблизно на 13 відсотків території Західного берега річки Йордан. Олмек Ізраїльський прем'єр Бінямін Нетаньягу, що перебував під тиском правих партій, готовий поступитися лише 10 відсотком території.

● Ватикан

Піст під час голоду

Голова Римсько-католицької церкви Іоанн Павло II приєднався до запланованої на 25 квітня міжнародної акції солідарності з мільйонами мешканців Північної Кореї, що відчувають гостру нестачу продовольства, і дотримуватиметься посту протягом усього цього дня. Через виснаження продовольчих ресурсів Північної Кореї денний раціон жителів цієї країни нині скоротився з 300 до 120 грамів їжі на день, але й цю мізерну кількість щодня оперують не більш як 40 відсотків 23-мільйонного населення КНДР.

● Бонн

Роботу давайте!

Більш як 60 тисяч безробітних вийшли на вулиці містечка Штутгарт, щоб висловити протест проти політики уряду ФРН у галузі зайнятості населення. Загалом мітинги демонстрації відбулися у 300 містах федеративної республіки.

● Страсбург

Косово особово хвилює Раду Європи

Ситуація навколо Косово стала одним із центральних питань порядку денного сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи (ПАРЄ), що відбується в Страсбурзі з 20 по 24 квітня. Учасники сесії мають також продовжити вибори суддів Єдиного європейського суду з прав людини — нової структури, що створюється замість чинних Європейського суду з прав людини та Європейської комісії з прав людини.

За повідомленнями кореспондентів «Г» та інформаційних агентств.

Реформи з протестуною рукою

(Початок на 1-й стор.)

Нагадаємо, що у серпні МВФ підписав з Україною кредитну угоду stand-by на загальну суму 542 млн. доларів, з яких 241,17 млн. уже вилучено. Фанді прозвучали надання Україні наступного траншу кредиту у зв'язку з тим, що вона не виконала раніше погоджених умов.

Попередня місія МВФ, що завершила роботу 14 березня, не рекомендувала Раді директорів МВФ надавати Україні очисний і лютневий транш кредиту stand-by в разі відхилення програми від прогнозованих показників фінансування дефіциту нашого бюджету. За експертними оцінками, він становить замість 600 млн. гривень 1 млрд. 300 млн. гривень. Висхідні результати миттєвих перевірок переговорів? Чи переконана Україна МВФ та США у тому, що неуклино виконуватиме їхні вимоги? Звучить не надто втішливо, незручний пош прохача України, мабуть, описалися через недосконалу економіч-

ну політику, неадекватні реформи, переважно декларативні і відірвані від реальності внутрішнього господарського життя.

Так, навколо сенсаційної відмови України від контракти з Росією щодо поставок турбін для АЕС в Ірані, що Росія за винятком двох годин переговорів домоглася «зализана» леді з Вашингтона, досі не стихають розмови. Надто образливо «векселеско» поновлення важкої себе в Харкові на «Турбоатомі». Днями в інтерв'ю агентству «Інформакс» генеральний директор харківського заводу Анатолій Бугаєв заявив про можливі санкції до його фірми з боку замовника — Росії. Крім цього він очікує шокую для підприємств не в 45 відсотків контрактних мільярдів, а в 400—500 млн. А загалом збитки підприємства в 1,4 млрд. доларів. (Ця прорахунок, проте, оцінює кілька загальна сума контракти між Росією та Іраном — 1,2 млрд. доларів). І, судячи з усього, він Бугаєв надто розраховує на приїзд групи американських інвесто-

рів, що побицала Мадлен Олбрайт.

Щодо санкцій Росії, то, як заявили «Г» в посольстві України в Москві, про це не йшлося ні після розгляду контракту, ні тепер. І наврайд ч це можливо. Негативно оцінили цей крок України й російські ЗМІ, які бувалою закінчилися від обурення у Москві, імена побицала одне, а, прикинувши до Києва, зробив нахапки. За приклад наводилися стійкість експ-ерів Черноморського котрий, перебуваючи в США, не здав вигідний контракт і пішов лише на одну поступку — створення сильної альянсової групи, котра співпрацює та будуватиме у Бурші.

Інша річ те, що після «Г» 27 березня, як писав: незрозуміло затягування України офіційної відмови від підпису. На жаль, нам так і не вдалося зустрічатися в Дер-жкоматом, чи зробив це Кн-і?

А про те, який, на думку американців, інвестиційний клімат у нашій країні, уяора у другій половині року розовів Надзвичайний і Повноважний Посол США в Україні Стівен Пфанік і спеціальний радник президента США Річард Моррінгтон. Подорожі про це прес-конференцію читав-те за траншом номери.

Ляв СТАДІЛЬНА.

На знімку: постражданий. Харківський завод «Турбо-атом».

Спільно, але не «навіки разом»

ПІД ЗАГОЛОВКОМ «Українські напелери між Європою та Росією» французька газета «Мондо» надрукувала статтю Напелі Нутейд. Ми наводимо з неї лише деякі уривки.

«Чи кинеться Україна у біжископський орбіт? Чому до цього моменту після збудовування нею незалежності виключаються ізраїлі-номіністичні припущення щодо долі цієї країни? Інакше ніж три століття перешкодувала від опікою Москви, перш ніж стала незалежною наслідком розвалу СРСР.

Залежно від вибору, який рами чи ланцюг України — домагається чи ні місця в Європейському союзі та НАТО, — вона визначить майбутнє обличчя Європи і, отже, нову європейську архітектуру.

У Києві незалежно повторюють, що незалежність незворотна. В українському населенні зміцніла думка про «незворотність» суверенної держави, що було аж ніяк не очевидне ще на початку 90-х років.

У цьому певно розділяють думку в Раді Європи. Перспектива (в разі повернення до спільного московського ко-

диду) відправки українських синів на війну до Чечні чи до Таджикистану більшою мірою сприяла зростанню патріотизму і серед мільйонів російськомовних мешканців України. Вони і зараз, коли війна відзначена, що українська армія утримується від проведення таких операцій. Об'єднанням для них стала також відсутність систематичної політики українізації. Лігвістичні питання тут не має тієї гостроти, як, наприклад, у Балтійських країнах. Влада в Україні досі не має жодного складу співнесування двох мов: української, сфера якої повсюдно розширюється, й російської, яку не говорять лише 38 відсотків мешканців, і російської, що домінує у книгодручному, системі освіти, навуці.

Для багатьох молодик українців Москва — це вже не той центр, який неминуче відтягував на себе україн-

ську еліту, а іноземна столиця, до того ж, як вважають, менш приваблива, ніж Варшава, Прага, Будапешт чи Берлін. Така еволюція думок у поєднанні з динамічною дипломатією (Хартія з НАТО, асоціація партнерств з США, участь у центральноевропейських саміттах), змушує думати, що українська справа не цілком звичайна і-під російською впливу не така вже нездійсненна.

У Росії українську незалежність вважають демократично неприпустимим актом, який абсурд. Багато російля виключають переконаність у тому, що українці самі повернулися в Росію саме тому, коли їм набридло не жити бідище. Нині після тривалої напруженості в стосунках між Києвом та Москвою відбувається певний зв'язок між країнами підготовили десертну угоду про економічне співробітництво. Проте Росія зберігає навіть розмови, зокрема навіть про економічне «газпрому», економічні важелі в Україні. Київ намагається нейтралізувати ці, проводячи політику зближення, не

явно підтримуючи США, з країнами Кавказу та Центральної Азії, багатими на нафту та газ. Але українці так і не збудували нафто-газовий термінал в Одесі, який дозволив би їм забезпечити собі постачання енергосилої сини незалежно від російських інфраструктур і скористатися з часом окупації «бумом» у Каспійсько-му морі.

У Білому домі та Раді національної безпеки дуже прискіпливо підіймають справу в українських досах. Спочатку пріоритет віддавали неадеквату державу. Тепер позиції поглядає в тому, щоб підтримувати Україну і Росію на шляху до демократизації та ринкової економіки. Це означає, що США роблять ставку на обидві сторони — щоб якомога швидше змінилися. Спільно, але не за старим сценарієм старик і молодик.

Дует Київ—Москва і делікатні питання нормалізації відносин між цими «братими», але такими не схожими, республіками заслуговують поглибленої уваги і з боку європейців...»

Дослідно

Улюблена зброя вождів

ПАРЛАМЕНТ Сербії ухвалив провести референдум про можливість участі міжнародних посередників у врегулюванні косовської кризи. Названо й дату — 23 квітня.

Референдум — улюблена політична зброя вождів, коли їм треба продемонструвати світові солідарність із власним народом. Точніше, що вони представляють народ з власним вождем. Саме так мету має ініціатива югославського президента Слободана Мілошевича, яку слухняний законодавчий орган оформив вимогою нахисним чином. Референдум покликаний показати Заходу, що він виступає і збирається запровадити санкції проти «поганого» Міло-

шенца, а проти волевого народу. А весь народ, як відомо, поганим бути не може. На загальнонаро-дському референдумі стоїтиме руба: «Чи згодні ви з тим, щоб в урегулюванні проблеми краю Косово та Метохія брали участь представники міжнародного співтовариства?». «Ні, не згодні», — відкажуть, найізраїлі-родніше, вже виховані на неприязні до того співтовариства і досі не залучені до нього сербів. Мілошевич отримає

картбланш на подальшу впертість на переговорах із Контактною групою. А самі світові можновладці вкотре чувають, яку потужну й об'ємнуватимуть, як їм цього разу обійти виставлений Мілошевичем заслін. Шопарва, Великобрітани вже назвали його цим «назаром», який їм не подобається. І вони вже має намір виходити від основного завдання, котрі полягає в організації діалогу між сторонами.

Ухвала «контактників» ставлять відомого наріжний катіт. І їхній «референдум» тект має одне, приблизно така запитання, чи згодні ви на запровадження економічних санкцій проти СРЮ? Сербів відсутній прогрес в урегулюванні косовської кризи? Та прогрес, в якому розумінні цього слова, навряд чи станеться, оскільки Захід вважає, що це можливо лише за його участі, а Мілошевич (гепер, формально, в сербській народ) ще раз про-

голосить проблему Косова внутрішньою справою Сербії.

Ініціативу Мілошевича під-голом підтримала правляча ко-ліція, а також сербські праві радикали. Проти виступили, звісно, самі косовські албанці: вони заявили, що без представників ОБСЗ за цієї пер-говор не сидіти. І поргують у відмові провести референдум з відділення краю від СРЮ. Гостро критикував югославського лідера і президент його суб'єкта Грозевіч Чорногорія — Мило Джуканович.

До речі, такий референдум — новина не лише для Заходу, а й для сербів: опитування не проводили ні під час війни, ні під час конфронтації Мілоше-

Старенький загрозжує небезпека

Афрха невідомо наступляє на Європу з півднішньої 6,5 міліметра на рік, але Старий Світ і «не думати» не вдалося. Інакше, під тиском Чорного континенту. Минають мільйони років, і вузький Апеннінський півострів, розташований на півдні Європи, опинився між двома гігантськими жорнами і в буквальному розумінні буде розлопачений. Цей сумний процес опирається Інституції фізики Землі в Мілані. Пророкуванню геологів навряд чи зіпсують виступи лівійського покіпюльця Іа-білії, однак їхні дані, як і наслідки на науковій вивідку вчені не при-падуть до душі.

Анатолій МАРЦОНОВСЬКИЙ.

На знімку: Слободан Мілошевич.

Шоб ворота в Європу не скрипіли

3 1992 РОКУ акціонери товариства «Інтерпорт-Ковель» здійснили інвестиційний проєкт, який передбачає створення в місті Ковелі Волинської області потужного транспортно-складського центру для переробки експортно-імпорتنих вантажів. Цей проєкт реалізується в транспортному секторі України з метою забезпечення інтермодальних перевезень та об'єднання функцій українського перевалочного пункту з пунктом європейського транзитного вантажів. Він передбачає розвиток сучасної природорозумної структури. Сьогодні проєкт «Інтерпорт-Ковель» викликає у всіх українських структурах України. Нова бізнес-план з виходом на місце вивчали спеціалісти Бельгії, Швейцарії, США, Англії, їм необхідною виявилася від України на селіс європейської великої реконструкції та розвитку.

— Ідея створення «Інтерпорту» виникла одразу після розпаду СРСР, коли переважно більшість поїздів проходила через Брест, — почав розмову директор акціонерного товариства «Інтерпорт-Ковель» Євген Поліщук. — Гроші за цю частину кордону в напрямку Центральної та Північної Європи отримували росіяни. Тільки за минулі однієї пари років із колишньої радянської на європейську коштує 180 доларів. Після відкриття залізничного прикордонного переходу в Ягодині Україна щомісячно отримувала близько мільйона доларів. Великих грошей виграли всі замісно

спортивні вузол. Тільки на цьому підприємстві буде створено 500 нових робочих місць.

Перспектива, звичайно, приваблива. Але чому вибрали саме Ковель для створення такого центру? По-перше, це стратегічний залізничний вузол, розташований на шляху в Європу. Наприклад, дорога через Волинь коротша на 100 кілометрів від шляху, що йде через Брест. Через Ковель проходить автомобільні і залізничні магістри на Люблін, Брест, Рівне, Львів і Київ. Місто стоїть на європейській трасі М-14 «Брест — Одеса». Ковель і Люблін з'єднані залізницею європейського стандарту. В кінці другої світової війни тут була величезна товарна станція з лужською та шведською коліями, через яку в колишній СРСР йшли елітні товари з трюфлями. В нинішній ділянка поросла чагарниками. По-друге — вигідне географічне розташування Ковеля. Відстань від міста до Польщі, як і до Білорусії, — 70 кілометрів. Воно розташоване в зоні зв'язків України з країнами Центральної і Західної Європи. Для українських промислових центрів наприклад Ковель — Варшава — найкоротший вихід на європейські постачальників і ринки збуту. Що важливу функцію Ковель може виконувати і для центральної та південних регіонів Європейської частини Росії, а також з'єднати із Західною Європою країни Центральної Азії та Закавказзя. Слід врахувати й те, що в Ковелі добре розвинена залізнична інфраструктура, а вишколені кадри можуть швидко знайти

вати всі транспортні проблеми. Окрім цього, є великі земельні ділянки, на яких можна розмістити складські зони.

— Ми почали будівництво на заболочених місцях, де ніколи нічого не вирощували і не будували, — продовжує Євген Поліщук. — У районі станції Вербка рішенням обласних адміністрацій на виділено майже 80 гектарів території, а точніше — болото, Болото заплановано, бетонуємо, асфальтуємо... Все піднімали перекопане земліяно полотно для дороги до основної майданчика, частину її заасфальтовано. Все це — без державної підтримки.

За останні два роки зроблено багато. На площі близько чотирьох гектарів діє сільний термінал, на території акції розташовані великі складські бази з автомобільними під'їздами і тупиковою залізничною віткою. Є можливість опрацювати одночасно більш як п'ять транспортних функцій. — Іспанські склади, майданчики для зберігання великих вантажів, нафтобаза, — Євген Іванович вважає, що тут можна буде пригнати й обробити 20—40-тонні контейнерні вантажі, а це — величезні кошти.

— Проєкт створення в Ковелі залізничного центру підтримує на всіх рівнях влада в Україні, ніхто не сперечається за болото, на якому ми будемо, — каже Євген Поліщук. — Але з цього ми не маємо, тільки викладаємо. Не просимо у державі ніяких матеріальних ресурсів, все робимо власними силами. Але нам сьогодні потрібна підтримка. Ми за великі кошти замовили у відомій шведській фірмі проєкт транспортно-складського комплексу, який відповідатиме міжнародним технологічним

вимогам. Проєкт обійшовся нам у 250 тисяч доларів. Коли б не такий великий позичковий пресинг з боку держави, то зробили б значно більше. Бо маємо розуміння й логіку підтримку з боку Львівської області, державної залізничної Республіки Польща, деяких банків України.

Чимало державних структур, підприємств і фірм вбачають у створенні «Інтерпорту» прямий вигоду і для себе, і для держави. Можна порадиш, що Ковельський транспортно-складський центр спеціально рішенням включено в міждержавний проєкт будівництва транспортної інфраструктури Чорноморсько-європейського товариства.

Власні сили в Ковелі зробили багато. Чимало німських автомобілів, які вже не потрібні бундесверу, надходять в Україну через... складські приміщення «Інтерпорту». І потім знову відіть тех тут «зупиняться». Тринадцять перетворення з фірмою «Делу» про створення в Ковелі, поруч з «Інтерпортом», заводів зі складання мікроавтобусів. А недавно одна з великих фірм цікавилася «Інтерпортом» — пропонує свої послуги.

— Ми розраховуємо на створення в Ковелі великої економічної зони. Це дає нам змогу залучити іноземного інвестора. На словах нас в Україні підтримують, — каже Євген Іванович, — а коли доходить до діла. В 1994 році на розгляд Верховної Ради було подано відповідний проєкт, його не ухвалили. Варієтсь першого статусу «Інтерпорт»... — це проєкт становить 35 мільйонів доларів США. Звісно, у нас такої суми немає. А Україна через рік-два може одержувати з цієї зони. І в цьому великого переконання.

Богдан БЕРЕКТА

Волинська область

ЩО ОСОБИТО задокументувати електрику, яка відходить з Києва о 7 год. 47 хв., беремо штурмом. Сидячи місяці відстають там, у кого «грудь коластом» і лікти круті. А мені й стовпів — без проблем. Сидячи там до того Козятинна хіати Як у селянською анекдоті: — А де ви мистець? — У річці. — А зможете? — Та скільки там тієї змії. Отож, скільки там до того Козятинна хіати — з ноти на нору, і чотирі години пролетіла. Отак перемацаємо та мушкетерів піснюку: стрибала коза через тії і вишюю Козятин, і їду. Але ж який не штовхалис! О, починається...

— Батюччии з ваделіми в шоколаді! — «Тетерів», «Гулівер». Свійкі житимирські батюччии по 25 копійки! — Хахаті, дівчата, купуйте дешеві хахаті по 10 гривень! — Пиво беремосі, сівке пиво, його чоколовасіе... — Набір шведських голок, голки цитанські... — Сирники пошаскі з зеленими овочами. Дешеві! — Жінчико, тучко, жінчико! Покажіть, що то за голки такі! — сипляе продавчиню літній пасажир. — А то Ванюша налива, що приїде у порвах чоботів, то треба буди їх полатати. Продавщиця, стрімеє симпатичне дівчисько, протягає чоловікові набір голок, рідкошмих настромлених на яскраво розмальовану картонку під цelloфаном. — Беріть, усе село облатать. Чоловік покрутає у руках

картону, сирбував шпалажати ніттем цelloфан. — Сідайки коштуєт... — Гриньно... Пасажир поможач, поворушчє вусами. — А чи воно? — Китайські. То берете чи будете торгуватис? — Думано... — Ну, як надумаєте, скажете, дівчина одібрала картонку і пішла ала. — Гаюшчї. Продаютьсє дешєві голошчї... — Мички для посуду, носки, жіночі колатки...

— Тридцять восьмий. — То мряйте на мою нугу. У мене моти мист... Помаркал. Бабуся дістає гроші. — Такі ж самі бачила в магазині, але на гривню дорожчї... — То ви ще і гривню наварили! — наколол пасажир, який радий капці на зуб спробувати. — Наварила, — згіннула бабуся і почала збиратися до виходу в Польщу. — Торбе сказане насіаю... — Водичка мінеральна, хто бажав... — Сигарети «Прима», сигарети з фільтром...

— Індикатори відкритку, ланцюжків, срібні... — Домашні піржачки з капустою, 3 горюхи і чашником... — Жінчїи тапочки, телал, по 6 гривень... — Покажіть тапочки, — бабустя перетягнула жіночі тапочки... — Невістка в алкарі діждала, просіаю хоч які-небудь купити. Бере тапочки, розминаєтсє, снімає, скубає матерію... — Це на зуб спробуйте, кидасє хтось над головою. Бабуся не зважав, нахилилась до сусідки і майже по ланцюху. — Треба поміняти, а в мене панчиків дріва, під панчиківали, снімаєтсє будувати, — і собі тихо засміялася. — А вам який номер треба? запитує бабуся когось з жіночїи сусіа.

Велектриччї до Козятинна **Фейлетон**

я виніс із колгоспу останній бої!

Шоколада з коньячком, шоколада з лікером... Тут не написані: 1 г, 1 місьп, і число, і день народження. 30 копійок шукта, 50 — пара... Добирати, остати... Видає в Козятинні. Дівчачки і чоловіки з коробкою над посланик поправляють до однієї з лавочок на пероні. — Послатьмо та відпочинемо... Сиди в прадаччї, чимало, моголї товниськавали на палочках... А що я роблю? Шоколада продаю. На політї розіаждо, горло одру — моголї нема, а тут на тобї. — Сиди з Чехословаччини шоколада возити! — Атож... — Моя Мар'яна тсж збираєтсє...

— Анекстот, тості, програма телебачення на тижень... — Домашня бучина, макало... — Жінчона косметика, тії, біжуретт... — Горючкови... — Кип'ятоківни, İzolenta, ножи... По проходу, продажчиріає май пасажирів, прокладає собі дорогу високий ларюбок на одній мінчї, з мішком за плечима, ідує до дівчанки, оченально, дорожчі пашки... — Філар Кіркоров — дорожній санітар! Філар Кіркоров! Піаьбаро порожньо тупо. Безпаа... Сідом за Філею його чоловік з коробкою від посланик, що висіла на паску, закунутаю на шийку. Шоколада з коньячком, шоколада з лікером... Тут не написані: 1 г, 1 місьп, і число, і день народження. 30 копійок шукта, 50 — пара... Добирати, остати... Видає в Козятинні. Дівчачки і чоловіки з коробкою над посланик поправляють до однієї з лавочок на пероні. — Послатьмо та відпочинемо... Сиди в прадаччї, чимало, моголї товниськавали на палочках... А що я роблю? Шоколада продаю. На політї розіаждо, горло одру — моголї нема, а тут на тобї. — Сиди з Чехословаччини шоколада возити! — Атож... — Моя Мар'яна тсж збираєтсє... Хай їде, поки можна.

— Добре, що сьогодні тупо приаура Петра не було, — перескає йому друге моголчїа. — Гого, мабуть, же я затрпа не буде, бо в полаточкій інспекції зарплату дають... — Я ще не понааєся, — сівкає, ідує до лавочки, поладує то скурт, йому дають... — Або він нам дає. Мене піймач з піржачки, то пристав, як з жомек до горалі палатї, тїко, збір і ссс... Нема, кажу, не сторува. І що ви думаете! Послав штарпа на сибєа, а з жінчїи з пенсії 17 гривень. Ка жуєтсє, мені ж з тїновією економікою боремсє... — От скотина! — І скільки ви пенсії одержуєтє? — 34 гривень... — Годуванчїи понааєся... — Мене не знімуть, — заперечив чоловік. — Пенсії я ще не заробив, а в колгоспі ми грошчї уше шпіврже не бачимо... — Боже-боже, і коан вже в цій країні дад настане? — Коли господар буде... — А президент хотї Хіба не тосчїтсє? Ніби дівчачки, снітаю чоботі... — З нього такий господар, як і мене ділка, — відповіла отурифована співрозмовниця, і з цїєю отурифованою зв'язав кошик, а чоловік коробку та й розіаєсяся — хто додому, а хто ще на автобус до села. — Я купив шукта за 30 коп, австрійське, яє данно шукта, і на гривню чотирі «Гулівері», які у нашоу магазині коштуєт по 60 коп, за шукту, і таким чином зробив власний внесок у тїлову економіку.

Анатолій КАРАСЕНКО

